

STATSVETENSKAPLIGA INSTITUTIONEN
CENTRUM FÖR EUROPASTUDIER (CES)

#METOO- MER ÄN EN HASHTAG?

En komparativ framinganalys av resolutioner från Europaparlamentet före och efter #metoo

Mathilda Johansson Rosensporre

Kandidatuppsats:	15 hp
Program:	Europaprogrammet
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	Ht/2020
Handledare:	Oksana Shmulyar Gréen

Abstract

Kandidatuppsats: 15 hp
Program: Europaprogrammet
Nivå: Grundnivå
Termin/år: Ht/2020
Handledare: Oksana Shmulyar Gréen

Nyckelord: Framingteori, Europaparlamentet, Norm, Sexuellt våld, Sexuella trakasserier, #metoo, Våld mot kvinnor, violence against women, theory of framing, European Parliament
Antal ord: 11820

The purpose of this bachelor thesis is to investigate whether there has been a change in the representation of violence against women by the European parliament before and after #metoo. The analytical framework provided uses a theory of *framing* which focuses on interpreting some parts of a text and discuss it. The overall research question is: *How does the European parliament frame violence against women before and after #metoo?* The method used to answer the question is a qualitative text analysis of eight resolutions made by the European Parliament. The result demonstrates that there has been a difference in how the European parliament frames the issue of violence against women. The difference exists in *who* is seen as causing the problem and in *who* should solve the problem. In the resolutions before #metoo men tend to be a part of the problem but not a part of the solution. However, the resolutions after tend to adress that men should be part of preventing violence against women from happening. The patriarchal structures are problematised more to an extent after #metoo than before. I conclude that there has been a change in how the European parliament chooses to frame violence against women.

Förord

Uppsatskrivandet har varit mycket lärorikt och givit mig gedigen kunskap inom mitt valda ämne. Jag vill rikta ett stort tack till min handledare Oksana Shmulyar Gréen som genomgående i processen givit mig mycket goda råd, konstruktiv kritik samt nya infallsvinklar.

Sedan vill jag uttrycka min beundran till alla er som tagit ett kliv fram och vågat berätta era erfarenheter genom #metoo. Tillsammans gör vi skillnad.

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
1.1 Syfte.....	2
1.2 Bakgrund till #metoo	2
2. Teori och tidigare forskning.....	4
2.1 Våld mot kvinnor.....	4
2.2 Social rörelse	5
2.3 Hashtag-aktivism och dess potential för påverkan	6
2.4 Sociala problem	7
2.5 Framing teori	8
2.5.1 Massmedias framing av våld mot kvinnor.....	9
2.5.2 Framinganalys av EUs jämställdhetsarbete	10
2.6 Sociala normer.....	12
3. Metod och material.....	13
3.1 Kvalitativ textanalys	13
3.2 Ansats	13
3.3 Urval och avgränsning i material.....	16
3.3.1 Val av institution.....	16
3.3.2 Avgränsning i material.....	16
3.4 Metoddiskussion.....	18
4. Resultat.....	21
4.1 Före #metoo	21
4.1.2 Män som problem- men institutioner som en del av lösningar.....	22
4.2 Efter #metoo	23
4.2.1 Män som orsaksförklaringar och en del av lösningar	23
5. Analys.....	25
5.1.1 Strukturellt problem- men vilka lösningar?	25
5.1.2 Utbildning som lösning- men för vem?	27
5.1.3 Institutionella aktörer	29
5.1.4 Vems problem?	30
5. Slutsats	33
Referenslista	35

1. Inledning

När #metoo blossade upp i sociala medier år 2017 syftade rörelsen till att uppmuntra främst kvinnor att dela med sig av sina erfarenheter av sexuella trakasserier och våld för att framhäva vidden av problemet. Inom 24 timmar hade 12 miljoner människor delat inlägget världen över (Me too, 2019). #Metoo öppnade upp för olika nationella rörelser, som exempelvis #YoTambien i Spanien och Latinamerika, #BalanceTonPorc i Frankrike, #tystnadtagning i Sverige samt den italienska motsvarigheten #quellavoltache (Devex, 2018; NE, 2020). Enligt hemsidan Devex (2018) ska rörelsen ha spridit sig till 85 olika länder sedan 2017. #Metoo har även spridit sig till internationella samarbeten och institutioner, närmare bestämt, Europaparlamentet. MeTooEP är Europaparlamentets svar på #metoo och syftar till att synliggöra sexuella trakasserier, ojämna maktbalanser och våld inom världens största parlamentariska samling (MeTooEP, 2020).

#Metoo har därmed fått mycket uppmärksamhet världen över och belyst ett socialt problem som funnits under lång tid. Blumer (1971) menar att det finns många sociala problem som aldrig får uppmärksamhet, det är först när det sker en kollektiv definition i samhället som det framträder. Även Gillespie et al. (2013) menar att det var först när en kvinnorörelse uppstod i USA i mitten av 1970-talet som våld i hemmet ansågs vara ett socialt problem, tidigare sågs det endast som en privat angelägenhet. Uppmärksamhet kring ett socialt problem är alltså viktig, men något annat som är centralt är hur ett problem gestaltas. Entman (1993) hävdar att framställningar som vi läser om en person eller ett problem kan styra vårt undermedvetna. Hur något *frammas* kan influera hur vi tänker, en text kan därmed skapa en riktning (Entman, 1993). Daviter (2007) lyfter i den här kontexten fram policyframing i sin studie och menar att människor bör ställa sig frågan vem det är som definierar problem i EUs politik och hur framing påverkar processen. Forskaren hävdar vidare att representationen av ett problem formar intresset kring det (Daviter, 2007).

Flera studier har avslöjat hur #metoo har påverkat exempelvis policies och samhällets perspektiv på sexuellt våld och trakasserier (Hebert, 2018; Nenoff, 2020). I kontexten framing finns det studier kring hur EU framställer exempelvis jämställdhet i sina policies (Lombardo & Meier 2007; Meier 2008; Verloo & Lombardo, 2007). Så långt har diskussion emellertid

saknats kring huruvida Europaparlamentets framställning har förändrats efter att #metoo fick spridning i sociala medier och massmedia. Min ambition med denna uppsats är att bidra till den existerande forskningen genom att studera huruvida #metoo har förändrat framställningen av begreppet våld mot kvinnor. Genom kvalitativ textanalys med hjälp av det teoretiska ramverket *framing* kommer jag att undersöka Europaparlamentets resolutioner mellan åren 2009-2019. Uppsatsen har en tydlig europaanknytning samtidigt som den är viktig för den bredare samhällsvetenskapliga forskningen genom att den undersöker huruvida utbredda samhällsproblem som #metoo har vittnat om, även uppmärksammas hos en av EUs nyckelaktörer. Problemformuleringen mynnar därmed ut i min frågeställning som lyder:

”Hur frammas våld mot kvinnor i resolutioner av Europaparlamentet före och efter #metoo?”

1.1 Syfte

Syftet med min uppsats är att med hjälp av framingteori uppmärksamma huruvida det har skett en förändrad framställning av våld mot kvinnor i Europaparlamentets resolutioner. Syftet kommer uppnås genom att ställa frågor till resolutionerna enligt mitt analytiska ramverk. Frågorna innefattar exempelvis hur problemet framställs, vem som anses vara ansvarig samt vad som betraktas vara lämpliga lösningar. Därigenom kan implicita och explicita budskap upptäckas och diskuteras. Genom att jämföra resolutioner från före #metoo med efter är meningen att synliggöra tendenser till om det skett någon skillnad i framställning av problemet.

1.2 Bakgrund till #metoo

I bakgrundskapitlet kommer jag att presentera #metoo vilket är viktigt för uppsatsens syfte eftersom det upplyser om den fysiska organisationen 'Me too' men även komplexiteten kring rörelsen på internet.

“Me too. Suggested by a friend: ‘if all the women who have been sexually harassed or assaulted wrote ‘Me too.’ as a status, we might give people a sense of the magnitude of the problem.”

-Alyssa Milano (Twitter, 2017).

Historien bakom #metoo började med Tarana Burkes kampanj 'me too' som startade redan år 2006. Spridningen i sociala medier tog dock fart år 2017 i ovan citerade tweet från Alyssa

Milano i samband med att flera kvinnor anklagade Harvey Weinstein för sexuella övergrepp. Målet med kampanjen har varit att exponera den patriarkala samhällsordningen, där främst män har kunnat utnyttja sin maktposition genom att utföra sexuella gärningar (NE, 2020).

När Tarana Burke först startade 'Me too' handlade arbetet om att utveckla stöd för personer som varit utsatta för sexuellt våld och skapa lösningar för att stoppa våldet (Me too, 2019). Rörelsen uppmärksammar människors erfarenheter av sexuellt våld med ett speciellt fokus vid marginaliserade grupper. I takt med att hashtagen spred sig över världen formades en förståelse upp kring vidden av problemet. 'Me too' blev nu en global rörelse där miljontals personer uttryckte att de behövde hjälp vilket bland annat visades genom protester. #Metoo har fortsatt idag fokuserat vid att hjälpa personer som varit utsatta för sexuellt våld men även att arbeta för att förövare ska ta ansvar för sina handlingar (Me too, 2019).

Den fysiska organisationen får resurser genom donatorer som skänker pengar till organisationens fortsatta arbete. Tack vare donationerna har preventiva åtgärder tagits genom exempelvis att skapa en robust digital plattform och att arbeta med forskare. Dessutom har ett ramverk skapats för att förtydliga vad som är problemet och vilket arbete som måste göras för att utrota det. Målet är att ramverket ska expandera till en global nivå och en gång för alla få ett slut på det sexuella våldet (Me too, 2019).

Genomgående, när jag försökt ta reda på information kring #metoo, har det varit relativt diffust att söka information kring hur den digitala rörelsen fungerar rent praktiskt. Därmed anser jag att en komplex bild av hashtag-aktivismen tydliggörs redan nu. Detta kommer diskuteras vidare i nästkommande avsnitt.

2. Teori och tidigare forskning

Min målsättning är att i avsnittet presentera studier som relaterar till frågor som #metoo väckt till liv men också att presentera det teoretiska ramverket, *framing*, som tidigare har använts framgångsrikt för att analysera EUs policyarbete. Jag börjar med att definiera begreppen våld mot kvinnor samt sociala rörelser, följt av diskussionen kring hashtag-aktivism. Efterkommande avsnitt behandlar sociala problem innan *framingteori* och dess nyckelbegrepp presenteras. Detta åtföljs av en diskussion kring massmedias framing samt studier om EUs framing av jämställdhet innan slutligen normteori presenteras.

2.1 Våld mot kvinnor

Begreppet våld mot kvinnor kan ses som ett paraplybegrepp av en mängd olika sociala företeelser. Målet med avsnittet är att utkristallisera hur min studie kommer ta sig an begreppet eftersom uppsatsens fokus är att undersöka våld mot kvinnor i kontexten av Europaparlamentets resolutioner.

År 2011 inrättades Istanbulkonventionen från Europarådet. Konventionen innebär att alla länder som skriver på och därmed ansluter sig påtar sig ansvar att förebygga våldet och bestraffa de gärningar som beskrivs i konventionen. Syftet är att skapa preventiva åtgärder kring könsbaserat våld som främst drabbar kvinnor och flickor (Nationellt centrum för kvinnofrid, 2020). Våld mot kvinnor definieras i konventionen som:

”(a) *våld mot kvinnor*: ett brott mot de mänskliga rättigheterna och en form av diskriminering av kvinnor och avser varje fall av könsrelaterat våld som leder till, eller troligen kommer att leda till, fysisk, sexuell, psykisk eller ekonomisk skada eller fysiskt, sexuellt, psykiskt eller ekonomiskt lidande för kvinnor, inbegripet hot om sådana handlingar, tvång eller godtyckligt frihetsberövande, oavsett om det sker i ett offentligt eller privat sammanhang.” (Istanbulkonventionen, 2011: s. 5, paragraf 3a).

År 1995 skrev 189 medlemsstater i FN på Pekingplattformen som syftar till att stärka kvinnors rättigheter med målet att uppnå jämställdhet i världen (UN Women Sverige, 2020). Bland annat innefattas definitionen kring våld mot kvinnor vilken lyder: ”Physical, sexual and psychological violence occurring within the general community, including rape, sexual abuse, sexual

harassment and intimidation at work, in educational institutions and elsewhere, trafficking in women and forced prostitutions” (United Nations, 1995: s. 48, paragraf 113b).

Dartnall och Jewkes (2013) menar att sexuellt våld, förutom att det är ett brott mot de mänskliga rättigheterna, påverkar samhällshälsan i en bredare bemärkelse. Forskarna menar att kvinnor ofta är ’offer’ och män utgör förövare, i många fall är de närstående eller bekanta med varandra. Sexuellt våld kan definieras som en sexuell akt, försök till sexuell akt eller trafficking för sexuella ändamål som riktas mot en person med tvång, trakasserier eller närmande, i alla olika situationer däribland hem och arbete (Dartnall & Jewkes, 2013).

Våld mot kvinnor kan alltså innefatta en mängd olika oönskade beteenden och aktioner. I min studie har jag valt att fokusera vid sexuella trakasserier och övergrepp när jag diskuterar våld mot kvinnor eftersom det är de begreppen som #metoo främst har upplyst kring. Handlingar såsom exempelvis trafficking och prostitution kommer alltså inte tas upp. #Metoo öppnar upp för att vem som helst kan kliva fram och berätta erfarenheter, dock är en stor del av de som utövar våldet män och de som blir utsatta kvinnor, vilket gör att jag väljer att använda mig av begreppet våld mot kvinnor.

2.2 Social rörelse

Även begreppet social rörelse är av relevans för min uppsats, eftersom #metoo kan anses vara en social rörelse som sker genom protester och marscher men även digitalt, genom hashtags. Mitt mål är därmed att ge en informativ grund av sociala rörelsers olika skepnader och hur #metoo passar in i dessa.

En social rörelse utmärks, enligt flertalet forskare, genom att personer inom en grupp skapar en kollektiv identitet, med gemensamma mål och riktningar där solidaritet ligger till grund för gruppen. Syftet med en social rörelse i traditionell bemärkelse är att exempelvis genom gatudemonstrationer skapa påverkan på samhälle och motståndare genom att uttrycka krav och önskemål på exempelvis att normer och strukturer ska förändras (Diani, 2000; Eyerman, 2009; Van Laer & Van Aelst, 2010). Van Laer och Van Aelst (2010) diskuterar den ’nya’ formen av aktivism som sker på internet och huruvida det har förändrat sociala rörelsers väsen. Å ena sidan menar forskarna att internet har underlättat för redan existerande aktionsformer genom att det har inbringat möjligheter att nå ut i snabbare takt och till fler människor. Internet kan

därmed stötta redan existerande rörelser. Å andra sidan har internet bidragit till nya verktyg inom området sociala rörelser vilket är helt internetbaserad aktivism som innebär rörelser som endast existerar på grund av internet. Internet hjälper rörelser att utvecklas globalt, samtidigt som forskarna hävdar att det inte går att ersätta den 'gamla' formen av aktivism med kommunikation som förs i person (Van Laer & Van Aelst, 2010).

Min definition är därmed att #metoo är en social rörelse som verkar både inom 'gamla' former av aktivism, alltså att protester sker genom gatudemonstrationer men även inom den relativt nyuppkomna aktivismen som sker digitalt. Internet har gjort att #metoo har kunnat nå ut till fler människor och skapat transnationella nätverk.

2.3 Hashtag-aktivism och dess potential för påverkan

#Metoo kan alltså anses vara en digital rörelse och en social rörelse. Nedan följer en diskussion kring hashtag-aktivism, som kan definieras som en del av digitala rörelser.

Flera forskare menar att genom hashtag-aktivism kan deltagare, som berättar sina historier, komma att förstå att sexuellt våld är ett strukturellt snarare än personligt problem (Keller, Mendes & Ringrose, 2018; Koerber et al., 2019). Keller et al. (2018) framhäver en respondent i sin intervjustudie som berättar att hon fick förståelse kring att sexuellt våld är ett strukturellt problem snarare än personligt genom att dela sin historia på sociala medier (Keller et al., 2018).

Flera andra forskare hävdar att hashtag-aktivism kan leda till social förändring, även om somliga menar att det är en tvetydig debatt kring huruvida det konkret gör någon skillnad (Keller et al., 2018; Pennington, 2018). Nenoff (2020) skriver att vissa rörelser, såsom #Icebucketchallenge som syftade till att uppmärksamma ALS, har haft framgång. #Kony2012 däremot fick global uppmärksamhet efter videoklipp spreds med information om att Joseph Kony använde barnsoldater i våldsamma kupper. Syftet med hashtagen var att stoppa Kony, vilket Nenoff (2020) menar misslyckades. Debatten kring "slacktivism" tas inte sällan upp i samband med hashtag-aktivism (Gao, Liu & Wang, 2016; Nenoff, 2020; Pennington, 2018), vilket Nenoff (2020) menar var en stark kritik från början inom hashtag-aktivismen. "Slacktivism" är en kombination av begreppen 'slacker' och 'aktivism', som belyser att det är

såpass "lätt" att delta i en social rörelse via en hashtag att människor känner att de gör tillräckligt bara genom att dela ett inlägg på sociala medier (Nenoff, 2020).

Hebert (2018) däremot betonar påverkan, som #metoo har haft, på legala instanser såsom domstolar. Å ena sidan menar Hebert att #metoo har belyst komplexiteten av att kliva fram och berätta sin historia, där förståelse kan skapas kring varför kvinnor inte rapporterar direkt. Å andra sidan, har rörelsen påvisat att sexuella trakasserier handlar om maktmissbruk, vilket har gett legala instanser en insikt om vilka åtgärder som bör tas mot förövare (Hebert, 2018). Nenoff (2020) och Gao et al. (2016) instämmer i att hashtags har en makt som inte bör underskattas. Gao et al. (2016) visar detta genom resultatet i deras studie kring hashtags på Twitter, som visar att hashtags hjälper till att synliggöra tidigare ouppmärksammande sociala problem. Nenoff (2020) i sin tur framhäver hashtags makt i kontexten av #metoo genom att säga att #metoo inte hade varit där det är idag om det inte vore för den stora spridningen i sociala medier (Nenoff, 2020).

2.4 Sociala problem

Diskussionen ovan ger en kontextuell bild av hur hashtag-aktivism kan ha inverkan på samhället. I nästkommande del behandlar jag också dess påverkan genom att visa betydelsen av kollektiva definitioner av sociala problem som kan bidra till att ett problem legitimeras och åtgärdas.

Somliga sociologer menar att sociala problem konstrueras genom kollektiva definitioner snarare än personliga erfarenheter. Det innebär att sociala problem utformas efter att kollektiv kunskap byggs upp kring ett ämne (Blumer, 1971; Chagnon, 2020). Blumer (1971) argumenterar att det finns en mängd problem som inte anses vara sociala problem, på grund av att de inte har blivit definierade som det. Forskaren identifierar fem steg som ett socialt problem går igenom på väg till sitt kollektiva erkännande: uppkomsten av ett socialt problem, legitimering av socialt problem, mobilisering av aktioner med hänsyn till problemet, formationen av en officiell idé för att motverka problemet samt implementering av åtgärdsplanen (Blumer, 1971: 304). Ett givande exempel ges av Gillespie et al. (2013), Mehrotra (1999) samt Tierney (1982) genom den sociala rörelsen "battered women's movement". Under 1970-talet ansågs det nämligen i USA vara legitimt att uppföstra sin fru genom att bruka våld, det var först när den sociala rörelsen uppkom som företeelsen

framställdes som ett socialt problem (Gillespie et al., 2013; Mehrotra, 1999; Tierney, 1982). Mehrotra (1999) betonar vidare att legitimeringen av ett socialt problem kan leda till att lösningar uppkommer, vilket även går i linje med Blumers (1971: 304) punkt ”implementering av planen” som bygger på att det sociala problemet ska motverkas. I kontexten av “battered women’s movement” innebar en lösning därmed att skyddsboenden upprättades (Mehrotra, 1999). Dock betonar Mehrotra (1999) att utifrån ett socialkonstruktivistiskt perspektiv är benämningar av problem inte konstanta, det kan variera mellan individer och samhällen. Tierneys (1982) studie kring “battered women movement” visar att somliga mål, såsom att synliggöra våld i hemmet, utöka finansiering till förmån för utsatta samt etablera nya lagar uppnåddes. Vad som inte åstadkoms var dock ett fulländat institutionellt stöd samt att många utsatta fortsatt är i behov av hjälp (Tierney, 1982).

2.5 Framing teori

För att kunna besvara min frågeställning kommer jag applicera framingteori som ett analysverktyg för mitt empiriska material. Genom framinganalys är min ambition att urskönja huruvida en annorlunda framställning av problemet och lösningar kring våld mot kvinnor har skett i Europaparlamentets resolutioner efter #metoo. Framing kommer därför presenteras och exemplifieras både som en teoretisk ram och ett analytiska redskap i kommande delar.

Entman (1993) menar att konceptet framing syftar till att analysera hur aktörer väljer att framföra ett budskap genom, exempelvis, skriven text. Genom att analysera frames går det att urskönja hur människans undermedvetna blir påverkat av textens formuleringar (Entman, 1993). Enligt Entman (1993), kan framing innebära en särskild uppmärksamhet till vissa aspekter av en verklighet genom att ge dem mer utrymme i texter. Forskaren menar att detta kan ske genom att exempelvis framhäva en specifik problemdefinition, kausal tolkning, moralisk utvärdering och rekommendation på lösning. Entman (1993) menar att viktiga begrepp inom framing är urval och uppmärksamhet. Koncepten används genom att ett urval görs av delar av en text och uppmärksamhet ges därmed åt dessa delar.

Entman (1993) framhäver grunden för framing, som alltså är att uppmärksamma delar av en text och synliggöra dem för läsaren. Min uppsats kommer i sin tur vara inriktat på ett tillvägagångssätt som exempelvis används inom policyframing, som frambringar kategorierna *diagnos* och *prognos*. *Diagnos* syftar till att analysera vad som är problemet, medan *prognos*

istället belyser vad som anses vara lösningar på problemet (Lombardo & Meier, 2008; Meier, 2008; Verloo & Lombardo, 2007). Inom begreppen diagnos och prognos kan det finnas dimensioner av implicita (dolda) och explicita (synliga) representationer kring vem det är som anses ha problemet, vem som har orsakat det och vem som bör lösa det. Vidare menar forskarna att det också kan innefatta hur väl intersektionalitet är inkluderat i diagnos och prognos. Att inkludera intersektionalitet innebär att undersöka hur väl faktorer som klass, kön, etnicitet eller sexualitet omfattas inom diagnos och prognos (Lombardo & Meier, 2008; Meier, 2008; Verloo & Lombardo, 2007). Nedan återkommer jag till flera exempel på hur framinganalys används i studier som har relevans för denna uppsats.

2.5.1 Massmedias framing av våld mot kvinnor

Massmedias framing av våld mot kvinnor är en del av uppsatsen eftersom det ger exempel på hur 'offer' och 'förövare' framställs. Min målsättning med avsnittet är att belysa vilken makt problemframställningar kan ha i massmediala kontexter.

Som flera forskare påpekar, blir kvinnor och andra marginaliserade grupper ofta nedvärderade i media, medan vita män tycks bli behandlade av pressen med mer medkänsla (Chagnon, 2020; Gillespie et al., 2013; Meyers, 1994; Taylor, 2009). Medan kvinnliga förövare i högre grad framställs som besatta, irrationella och som omoraliska, framställs manliga förövare som att de har psykiska problem och i vissa fall att de är 'offer' (Carll, 2003; Taylor, 2009). Ett ytterligare tillägg är att media tenderar att framhäva våldet mot kvinnor som ett avvikande beteende snarare än en normativ del av samhället (Carll, 2003; Meyers, 1997; Taylor, 2009). Gillespie et al. (2013) undersöker i sin studie huruvida *femicide* (kvinnor som blir mördade av sina män) framställs som en del av våld i hemmet. Forskarna får, bland annat, fram att de massmediala artiklar som inte benämner *femicide* som en del av våld i hemmet, istället frammar det som att förövaren tappat kontrollen, men även att uppmärksamhet riktas mot offrets kriser och personliga problem (Gillespie et al., 2013). Somliga studier har funnit att nutida medier applicerar en frame att våldet mot kvinnor är ett socialt problem (Gillespie et al., 2013; Chagnon, 2020), dock tycks det vara undantag snarare än princip. Chagnon (2020) menar att när våld mot kvinnor rapporteras, nämns inte orsaksfaktorer som patriarkatet eller privilegium i större utsträckning, snarare läggs ett fokus på sexistiska och rasistiska uttalanden riktade mot 'offren' (Chagnon, 2020).

I kontexten av massmedias framing av #metoo får Aroustamian (2020) fram att det har skett en förändring i framställning av sexuellt våld och trakasserier i en mätning, som görs mellan två amerikanska tidningar. Det betonas dock dels av Aroustamian (2020) men även Koerber et al. (2019) att det finns optimism kring att massmedia har ändrat sitt fokus sedan #metoo, men att det kan utvecklas ytterligare. Det mest framträdande argumentet i Koerber et als. (2019) studie är hur kulturella normer och medias frames samspelar kring en varierande framställning av kvinnor i olika undersökta länder. De olika frames av #metoo som framkommer i studien, menar forskarna ökar förståelsen kring en social rörelse, som skapar en kollektiv identitet över gränserna (Koerber et al., 2019).

2.5.2 Framinganalys av EUs jämställdhetsarbete

Att demonstrera massmedias framing med exempel från #metoo, anser jag kan ge en inblick i vilken makt som ligger bakom framställning av ett problem. Mitt syfte med nästkommande avsnitt är att visa hur framing kan hjälpa till att få fram djupare dimensioner kring ett av EUs mest fundamentala policyområden, närmare bestämt jämställdhet.

Verloo och Lombardo (2007) understryker att problem och lösning kan tolkas på olika sätt beroende på hur de definieras. Framställs ojämlikhet i diagnosen exempelvis som att kvinnors utveckling inte följer samma takt som mäns, så är det skillnad gentemot om det framställs som att mäns dominerande maktpositioner exkluderar kvinnor. En konsekvent lösning på det sistnämnda problemet menar forskarna skulle kunna vara att utforma strategier som utmanar mäns dominans medan en mindre konsekvent lösning skulle vara att endast efterfråga att kvinnor ska förändras (Verloo & Lombardo, 2007: 35).

I avsnittet kring framingteori togs begreppen diagnos och prognos upp, vilket är ett användningsområde för flertalet studier som analyserar EU (Lombardo & Meier, 2008; Meier, 2008; Verloo & Lombardo, 2007). Verloos och Lombardos (2007) studie fokuserar på bristande jämlikhet mellan könen, med tre olika exempel på vad som frammas som problem och lösning. En av dem är framen som kallas *reversal*, där diagnosen, (vad som är problemet) anses vara existensen av en manlig norm. Lösningen på problemet (prognosen) betraktas vara att utmana den manliga normen genom att inkorporera kvinnors perspektiv i politiken (Verloo & Lombardo, 2007). Meiers (2008) studie belyser i sin tur underrepresentation av kvinnor inom politiken, där diagnosen anses vara det låga deltagandet av kvinnor inom politiska institutioner.

Prognosen innefattar vaga lösningar som inte är bindande för medlemsstaterna kring bland annat hur det låga antalet kvinnor ska överkommas, men erkänner inte de strukturella problemen i samhället (Meier, 2008). Meier (2008) menar att en anledning till vaga lösningar är att det är lättare att fokusera vid det låga antalet kvinnor än att ifrågasätta och utmana mer komplexa frågor, såsom det manliga privilegiet inom politiska institutioner.

Både Lombardo och Meiers (2008) samt Krizán et als. (2007) studier riktar uppmärksamhet till hur våld i hemmet frammas inom EU. Lombardo och Meier (2008) lyfter även fram betydelsen av familjepolitik samt kvinnors underrepresentation i politiken, och undersöker hur jämställdhet frammas inom dessa policyområden (Lombardo & Meier, 2008). I Krizán et als. (2007) studie utkristalliseras "Gender equality frame" som en av de starkaste framsen, där problemet relateras till ojämlikhet och könsdiskriminering. En stark frame i prognosen anses vara att utbilda samhället samt att våld i hemmet bör definieras som ett brott. Inom "Gender equality frame" finns det ett fokus vid att det drabbar kvinnor, medan ansvaret relateras till män (Krizán et al., 2007: 145). En annan stark frame som framkommer är "Domestic violence with an accent on women as main victim group" (Krizán et al., 2007: 147). Här porträtteras kvinnor, tillsammans med barn i många lägen, vara gruppen av 'offer' medan män är 'förövare'. Forskarna tolkar att ansvaret för våld i hemmet anses ligga hos samhället. Framen refererar inte i stor utsträckning till strukturella faktorer, som kan ligga bakom våld i hemmet, snarare är det ett fokus vid att problem skapas på personlig och social nivå. Krizán et al. (2007) finner mångfacetterade lösningar inom framen men tonvikt läggs särskilt vid institutionellt samarbete samt skydd för utsatta.

Den starkaste framen som Lombardo och Meier (2008) finner inom våld i hemmet är att problemet baseras på kränkning mot mänskliga rättigheter som i sin tur grundar sig i social ojämlikhet på ett djupare plan. Lösningar här består bland annat av att forska mer inom området för att på så vis kunna förhindra våld i hemmet (Lombardo & Meier, 2008). Forskarna menar att en anledning till att våld i hemmet anses vara ett problem beror på att det innebär stora ekonomiska kostnader för samhället. Inom det här området tenderar män att inte nämnas eller inkluderas i problemet, det är snarare ingen som behöver stå till svars för att ha orsakat våld i hemmet (Lombardo & Meier, 2008). Lombardo och Meier (2008) menar att EUs diskurs inom jämställdhet från 1995 till 2004 tar en ojämn väg inom de undersökta områdena. Även om

jämlikhet har uppmärksammats inom policies, så drar forskarna slutsatsen att det har skett ojämnt och inte på ett djupare plan.

2.6 Sociala normer

Min ambition med avsnittet är att ge en förklaring till normer och vilka effekter som kan komma av att vissa grupper anses vara normen medan andra inte är det. Lombardo och Meier (2008) tar upp normer i en av deras analytiska frågor, vilket är anledningen till att det behandlas i min studie, då det kan bidra till intressanta tillskott i min analys.

Flertalet forskare framhäver att när sociala gruppers skiljaktigheter förklaras blir ofta en grupp sedd som den implicita normen medan den andra gruppen anses vara effekten som bör förklaras. Det som definierar vad människor ser som karaktäristiskt för en grupp är mentala kategoriseringar av normer. Följaktligen kan det innebära att människor tenderar att beskriva attribut hos personer, som de anser är avvikande från det "normala" när skillnader i grupper ska förklaras (Abele, Bruckmüller & Hegarty, 2012; Buck, Miller & Taylor, 1991). Buck et al. (1991) får i sin studie fram att 91 procent av de tillfrågade eleverna ser den typiska professorn som en man, där spontana orsaksförklaringar riktas in på kvinnor. I kategorin förskolelärare ser 96 procent den typiska läraren som kvinna, dock förklaras orsaker till det låga antalet av män bero lika mycket på män och kvinnor (Buck et al., 1991).

Om en händelse inte kontextualiseras tenderar människor att föreställa sig en vit man som huvudaktör (Buck et al., 1991; Abele, et al., 2012), vilket kan göra att mäns beteende uppfattas som normativt och att de anses vara den implicita normen. I relation till mäns normativa beteende kan då kvinnors uppförande uppfattas som avvikande (Buck et al., 1991). Ofta frammas en grupp i termer av hur lågstatus grupper skiljer sig från högstatus och vad som anses vara normalt beteende. Att skilja grupper åt kan i sin tur reproducera frames, där män automatiskt framställs som normen och placeras in i en frame med mycket makt medan kvinnor i det fallet får minskad makt (Abele et al., 2012). Buck et al. (1991) framhäver att stigmatisering av en grupps beteende på bekostnad av en annan, kan leda till att makt bibehålls. Forskarna undersöker skillnaden i kvinnliga och manliga röster i det amerikanska valet och får då fram att ju mer könsskillnader det finns, desto mer ses kvinnors beteende som avvikande. Det kan därmed prefereras att fokusera på karaktärsdrag som kvinnor saknar, men som män erhåller, snarare än tvärtom (Buck et al., 1991).

3. Metod och material

I detta avsnittet behandlar och motiverar jag först kvalitativ textanalys följt av avsnittet *Ansats* som beskriver mitt tillvägagångssätt i uppsatsen. Efterföljande del motiverar urval och avgränsning innan avsnittet avslutas med en metoddiskussion där för- och nackdelar tas upp.

3.1 Kvalitativ textanalys

För att jag ska kunna besvara frågeställningen kring “Hur frammas våld mot kvinnor i resolutioner av Europaparlamentet före och efter #metoo?” så krävs en genomtänkt metod. Jag väljer att jobba med kvalitativ textanalys då det inom metoden är vanligt att göra jämförelser av olika händelser samt undersöka utvecklingar och skiljaktigheter. Esaiasson et al. (2017) framlägger att ett gängse handlingsätt inom den kvalitativa textanalysen är att analysera hur exempelvis aktivister eller press ramar in somliga företeelser och således jämföra det över tid (Esaiasson et al., 2017). Kvantitativ textanalys syftar istället till att räkna exempelvis hur många gånger ett begrepp förekommer eller hur det har utvecklats över tid, där syftet i de flesta lägen är att använda sig av många olika analysenheter för att på så vis få en generaliserad bild (Ibid, 2017). Att använda kvantitativ textanalys skulle vara ett sätt att tillgå undersökningen, dock vill jag starkt hävda att den kvalitativa metoden lämpar sig bättre för min undersökning eftersom förändringar i diskurser sker gradvis och subtilt, vilket kvantitativa metoder inte alltid kan fånga upp. Mitt intresse ligger vid att analysera färre antal analysenheter mer ingående, dessutom med hjälp av det teoretiska ramverket framing, som syftar till att tolka framställningar. Därmed är det mer passande för uppsatsens syfte att ha ett kvalitativt tillvägagångssätt.

3.2 Ansats

Diskussion och användningsområde kring framingteori har tidigare förts i arbetet, det som följer är en mer konkret diskussion kring hur dess analytiska ramar ska appliceras på min uppsats.

För att få fram resultat med hjälp av framing kan frågor ställas till texten kring ett problem och dess orsaksförklaringar samt även lösningar kring hur ett problem framställs, vilket Esaiasson et al. (2017) betonar. I min studie kommer inspiration tas från Lombardo och Meier (2008), genom att på liknande sätt kategorisera och ställa frågor till texterna och på det viset förstå nyanser och dimensioner inom EUs policies om jämställdhet. Frågor de bland annat ställer i deras studie är:

1. Är det ett fokus kring kvinnor/män, på deras relation till varandra?
2. Hur ifrågasätts normer och strukturer av mäns och kvinnors beteende?
3. Och ifrågasätts det i prognosen eller diagnosen?
4. Hur hanterar de valda policyområdena problemet kring ojämlikhet i prognosen?
5. Vilken form av ojämlikhet bör adresseras och hur? (Lombardo & Meier, 2008: 125).

Mitt analyschema utgår därmed från liknande kategoriseringar och frågor, vilket kan hjälpa mig ta fram perspektiv och undersöka budskap som inte explicit finns i texterna, utan kan utläsas mellan raderna. Därmed kommer mitt analyschema att utgå ifrån en *diagnos* som alltså definierar vad som är problemet, en *prognos* som framhäver lösningar. Inom dessa två kategorier finns det olika dimensioner vilka är *rollfördelning i diagnos* samt *rollfördelning i prognos*. Lombardo och Meier (2008) menar att dimensionerna i frågorna gör det möjligt att ta fram implicita budskap, vilket även är målet att det ska kunna göra i min studie. Schemat kommer här nedan enligt följande:

<i>Diagnos</i> →	Vad representeras som problemet i texterna? Varför ses det som ett problem och hur beskrivs det?
<i>Rollfördelning i diagnos</i> →	Vem anses vara ansvarig för att ha orsakat problemet? Vems problem ser det ut att vara? Vilka anses tillhöra normgruppen?
<i>Prognos</i> →	Vad behöver göras? Vilka aktioner anses nödvändiga och varför? Hur ska man uppnå målen?

<i>Rollfördelning i prognos →</i>	Vilka är huvudaktörerna? Vilka “ska” lösa problemet?
--	--

Mitt tillvägagångssätt kommer innefatta att undersöka ovanstående frågor i alla utvalda resolutioner och sedan utgå från mest frekventa svar i de olika texterna, vilka jag benämner som en stark frame enligt Lombardo och Meiers (2008) förståelse. Esaiasson et al. (2017) belyser också att frekvensen av svar kan utgöra strukturer mellan olika texter, som i sin tur i efterhand kan delas in i övergripande kategoriseringar. Om det exempelvis är så att jag upptäcker att frågan *vad representeras som problemet i texterna?* domineras av ett visst svar i samtliga resolutioner före #metoo, så innebär det att en stark frame förekommer. Enligt min tolkning innebär då ett mindre frekvent svar således att det är en svag frame. Efterföljande är att jag kommer undersöka vilka lösningar som tas upp i prognosen som anses vara lämpliga i förhållande till diagnosen. Att sammanställa frames från före och efter #metoo anser jag kan tydliggöra trender och förändringar i hur begreppen framställs, vilket kommer exemplifieras och diskuteras under analysdelen.

Min studie har ett induktivt tillvägagångssätt genom att jag letar svar på relativt öppna frågor, där flera intressanta fenomen kan uppkomma längs med vägen. Det är också det som mitt resultat kommer bygga på, kategoriseringar som uppkommer i samband med att resolutionerna utläses och inte förutbestämda kategorier som en deduktiv ansats utgår ifrån (Esaiasson et al., 2017). I samband med analysen kommer jag även undersöka manifesta och latent budskap. Tidigare har begreppen betecknats som *implicita* och *explicita* budskap. Skillnaden mellan begreppen är att det manifesta konceptet syftar till det som går att utläsa från texten, medan latent i sin tur snarare handlar om att undersöka det som står mellan raderna, vilket utläses med analytiska redskap (Esaiasson et al., 2017). Mitt mål är att tolka budskapen, men också att granska vad som uttryckligen skrivs, och söka efter underliggande kategoriseringar, alltså starka frames. Därmed är det av relevans för mig att använda ett induktivt tillvägagångssätt men även tolka det som uttryckligen står i texten.

3.3 Urval och avgränsning i material

3.3.1 Val av institution

Underlaget baseras på resolutioner från Europaparlamentet. Min motivering till att undersöka Europaparlamentet är först och främst att parlamentarikerna är demokratiskt framröstade och därmed folkets röst i det europeiska samarbetet. Därav har jag intresse att undersöka om den folkvalda institutionen även har påverkats av #metoo och folkets röster kring problematiseringen av våld mot kvinnor. Den största anledningen till mitt val av institution är att Europaparlamentet har uppmärksammats i massmedia i samband med #metoo i och med deras egen hemsida ”metooep.com”. Arbetande från Europaparlamentet har klivit fram med anonyma vittnesmål som lagts upp på hemsidan med syftet att synliggöra sexuella trakasserier och våld som skett inom parlamentet. Än idag fortsätter ’metooep.com’ att arbeta för att bekämpa maktmissbruk, ojämn maktfördelning samt våld mot kvinnor (metooep.com). Att hemsidan har startats är ett kvitto på att #metoo har haft en viss påverkan på institutionen, men hur representeras den påverkan i Europaparlamentets resolutioner? Min motivering att undersöka just Europaparlamentet beror därmed på den uppmärksamhet som hemsidan och parlamentet har fått men också dess potential för demokratisk påverkan.

3.3.2 Avgränsning i material

Som tidigare nämnt är det Europaparlamentets resolutioner som jag väljer att analysera. En resolution syftar till att framlägga principer som antingen ska efterföljas eller rekommenderas att följas. Det kan även handla om att medlemsländer ska följa rekommendationer, men ofta är det inte folkrättsligt bindande (NE, 2020). I Europaparlamentet diskuteras resolutioner i *plenarsammanträdet*. I dessa överläggningar debatteras ämnen och nyheter kring aktuella företeelser. Inom parlamentet finns 7 stycken politiska grupper som bestämmer vad som står på agendan för sammanträdet och därmed vilka frågor som ska diskuteras. Debatter som tas upp vid sammankomsten leds av Europaparlamentets talman. De olika frågorna som diskuteras och debatteras kan sedan leda till en omröstning av resolution som antas i de allra flesta fall av absolut majoritet (Europaparlamentet, 2020).

Kriterierna för mitt urval av resolutioner är att de ska falla inom tidsramen 2009-2019 samt att de ska innefatta förebyggande åtgärder kring våld mot kvinnor. Valet av tidsperiod motiveras genom att #metoos spridning skedde år 2017 och målet är att göra en jämförelse före och efter.

För att kunna göra den typ av jämförelse som jag vill, behövs därmed två olika tidsperioder. Därmed betecknar *efter* de resolutioner som utkommit efter den mediala spridningen av #metoo, alltså från 2017 och framåt. *Före* i sin tur begränsas till år 2009 och framåt, då mitt intresse ligger vid att undersöka så närliggande intill händelsen som möjligt. Före #metoo kan innefatta en lång historisk tillbakablick, vilket gör att jag anser det vara mindre relevant att undersöka resolutioner från tidigare än 2009, eftersom mycket har skett i jämställdhetsdiskursen inom EU sedan dess. Min motivering till antalet valda dokument är att de matchar dessa kriterier.

En kritik mot materialet anser jag kan vara att resolutionerna inte är uppbyggda på ett systematiskt vis med liknande kategoriseringar, vilket kan göra det svårare att jämföra. Dessutom är resolutionerna av olika omfattning, vilket har gjort att jag valt att avgränsa resolution (2018/2055(INI)) till och med avsnittet som handlar om de allmänna rekommendationerna, eftersom den resolutionen är av större omfattning än resterande. Ytterligare en kritik anser jag kan vara att vissa resolutioner har ett större fokus vid exempelvis jämställdhet medan andra behandlar våld mot kvinnor mer ingående. Det hade därmed varit mer optimalt med resolutioner som tar upp ämnet våld mot kvinnor i lika stor omfattning. Dock har det inte gått att finna, vilket är anledningen till att jag valt dessa. Jag anser dock att jag trots detta har fått fram ett material som fyller sin funktion.

Före #metoo:

Namn	Datum	Beteckning
<i>On the elimination of violence against women.</i>	26 november 2009	(P7-TA(2009)0098)
<i>Om prioriteringar och utkast till en ny ram för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor</i>	5 april 2011	(2010/2209(INI))
<i>Om 57:e sessionen i FN:s kvinnokommission (CSW): Förebyggande och</i>	6 februari 2013	(2012/2922(RSP))

<i>avskaffande av alla former av våld mot kvinnor och flickor</i>		
<i>Med rekommendationer till kommissionen om bekämpning av våld mot kvinnor.</i>	25 februari 2014	(2013/2004(INL))

Efter #metoo

Namn	Datum	Beteckning
<i>Bekämpandet av sexuella trakasserier och övergrepp i EU.</i>	26 oktober 2017	(2017/2897(RSP))
<i>Åtgärder för att förebygga och bekämpa mobbning och sexuella trakasserier på arbetsplatser, i det offentliga rummet och i politiken i EU.</i>	11 september 2018	(2018/2055(INI))
<i>Bakslag för kvinnors rättigheter och jämställdhet i EU.</i>	13 februari 2019	(2018/2684(RSP))
<i>EU:s anslutning till Istanbulkonventionen och andra åtgärder för att bekämpa könsrelaterat våld.</i>	28 november 2019	(2019/2855(RSP))

3.4 Metoddiskussion

Min uppfattning är att kvalitativ textanalys kan ses som en mångfacetterad metod som söker reda på svar kring hur exempelvis ett begrepp förändras. Att undersöka förändring kan bidra till en större förståelse kring ett begrepp under en viss tidsepok och hur det har utvecklats till nutid. I mitt fall innebär det att undersöka huruvida #metoo har bidragit till en förändrad

framställning inom Europaparlamentet kring begreppet våld mot kvinnor. En av fördelarna med att använda den kvalitativa metoden anser jag är att den kan öppna upp för hur framstående aktörer skildrar ett samhällsproblem. Samtidigt kan en annan fördel vara att studien blir nyanserad genom att jag tolkar fenomenet utifrån relevanta teoretiska perspektiv. Detta kan å andra sidan också vara till nackdel. Som människa går jag inte in i en studie utan en viss *förförståelse* kring ämnet, vilket Bergström och Boréus (2012) belyser. Förförståelsen kan problematiseras genom att min uppfattning av världen kan forma riktningen på studien. Olika subjekt kan ge varierande tolkningar beroende på personens egen förförståelse (Bergström och Boréus, 2012). I anknytning till detta, betonar Esaiasson et al. (2017) att det gäller att inte vara för snäv i uppmärksamheten av vissa valda bitar av texter, då det kan leda till tolkningar som inte stämmer med resterande delar. Därmed gäller det att hela tiden återgå till helheten av texten och sedan analysera delarna (Esaiasson et al., 2017). I mitt fall måste jag alltså vara noggrann med att mina tolkningar stämmer överens med ämnet som resolutionerna behandlar. Det är även viktigt att i studien ha med sig svårigheten kring att bevisa huruvida det är på grund av #metoo som det har skett en förändring i hur begreppen framställs. Studien kan istället bidra med att synliggöra tendenser kring att förändringar som skett kan vara på grund av den sociala rörelsen.

I samband med det här är det av relevans att diskutera *validitet* och *reliabilitet*. Det som beskrivs på teoretisk nivå ska kunna transfereras till den operationella nivån, alltså handlar validitet om att vi undersöker det som beskrivs i teorin samt om frågan vi ställer också besvaras i undersökningen (Bergström & Boréus, 2015). Relaterat till min studie är utgångspunkten att analysera Europaparlamentets resolutioner med hjälp av ramverket framing. Genomgående i uppsatsen presenterar jag teman, som relateras till frågeställningen, för att på så vis kunna bredda kunskapen hos läsaren. Analysschemat baseras på begrepp från tidigare forskning och riktar in sig på EU, något som tidigare varit i fokus för framingteorin. De olika komponenterna som presenteras i tidigare forskning anser jag därmed utgör en grund som har god validitet genom att de relateras till forskningsfrågan och därmed synliggör en röd tråd genom uppsatsen.

Reliabilitet syftar bland annat till att en studie ska kunna genomföras flertalet gånger av olika forskare, dock är det en komplikation inom kvalitativ forskning eftersom studierna utförs genom tolkande karaktär. Reliabilitet handlar även om att som forskare vara konsekvent i sina bedömningar och att komma fram till samma slutsatser som forskare om undersökningen utförs

flertalet gånger (Bergström & Boréus, 2015). Då jag, som författat denna text, ska tolka och analysera resultatet kan studien uppfattas ha låg reliabilitet, det är nämligen inte garanterat att en annan forskare kommer till liknande slutsatser. Återigen är det därmed viktigt att vara medveten om min egen förförståelse. Reliabiliteten är något som jag har haft med i beaktning genom att exempelvis frågorna som ställs i analysformat har haft en viss öppenhet. Om en mer "stängd" fråga skulle ställas som exempelvis: "Framställs män som problemet?" så hade studien kunnat ta en annan riktning. Därmed har jag försökt att vara medveten om min förförståelse och utformat frågorna så objektivt som det har gått vilket jag anser blir en förstärkning av studiens reliabilitet. I min studie har jag varit konsekvent genom att jag har utgått ifrån samma analysformat före och efter #metoo, vilket tyder på god reliabilitet. Skulle jag gjort undersökningen igen hade jag kunnat använda samma format och således komma fram till liknande resultat.

4. Resultat

För att på ett lättansatt sätt kunna överskåda resultaten presenteras nedan tabeller före respektive efter #metoo. Det som sammanfattas är starka och svaga frames via fyra centrala kategorier, såsom problem, roller i problem, lösningar samt ansvar lösningar. Min definition av starka frames är om det har förekommit i tre eller fyra av resolutionerna medan svaga frames indikerar att det har påträffats i en eller två resolutioner. Efter varje tabell, för jag en kort beskrivning av vad som kan utläsas för att ge en inblick i det som ska diskuteras i analysen. Detta följs sedan upp i analysdelen där jag diskuterar resultaten ytterligare och exemplifierar med citat samt relaterar till tidigare studier och teori.

4.1 Före #metoo

Tabell 1.1 *Tabell över starka och svaga frames före #metoo*

	Problemet (Diagnos)	Roller Problem (Diagnos)	Lösningar (Prognos)	Ansvar lösningar (Prognos)
Starka frames	<ul style="list-style-type: none"> -Ojämn maktfördelning -Ingen jämförbar data i EU -Under-rapportering -Strukturellt problem -Bristande jämställdhet 	<ul style="list-style-type: none"> -Män -Offer -Offer och förövare -Kvinnor -Kvinnliga offer 	<ul style="list-style-type: none"> -Informations-kampanj -Stöd till offer -Jämförbara uppgifter -Utbildning 	<ul style="list-style-type: none"> -Kommissionen -Medlemsstaterna
Svaga frames	<ul style="list-style-type: none"> -Kvinnor låter bli att anmäla -Nättråkasserier 	<ul style="list-style-type: none"> -Förövare -Ingen anses ha orsakat problemet 	<ul style="list-style-type: none"> -Utmana maktstrukturer -Arbeta med offer och förövare -Engagera män och pojkar 	<ul style="list-style-type: none"> -Män och pojkar -Förövare -Politiker

4.1.2 Män som problem- men institutioner som en del av lösningar

I tabell 1.1 framkommer flertalet intressanta starka och svaga frames. Det allra tydligaste resultatet som framträder ur tabell 1.1 anser jag är att inte alla starka frames i diagnosen åtföljs av tydliga lösningar i prognosen. Exempelvis anses våld mot kvinnor vara ett strukturellt problem i diagnosen, medan det endast är en svag frame att utmana maktstrukturer i prognosen. Detsamma gäller när problemet beskrivs bero på ojäm maktbalans samt bristande jämställdhet mellan könen. Det finns i prognosen till dessa problem ingen tydlig plan kring hur det ska åtgärdas, dock tolkar jag det som att informationskampanjer samt utbildning är en del av att förebygga problemen. Framen kring underrapportering av våld mot kvinnor följs upp av en lösning som jag tolkar är att införa jämförbar data mellan medlemsstaterna. Intersektionellt perspektiv är en stark frame till problemet, något som även åtföljs i prognosen, där inkludering av intersektionella aspekter är en stark frame.

I rollfördelning benämns i stor grad 'offer', men också män och kvinnor. I stor utsträckning benämns 'offer' eller kvinnliga 'offer' i resolutionerna, medan förövare och män inte nämns enskilt, utan endast i samband med att 'offer' eller kvinnor nämns. Förövare verkar benämnas i mindre utsträckning, liksom vem det är som står ansvarig att lösa problemen.

Svaga frames i lösningar till problemet är att aktivt engagera män och pojkar. Dessutom är det ett litet fokus vid att arbeta med både 'offer' och 'förövare' i lösningar till problemet. Påpekas bör att ansvariga till lösningar främst riktas in på medlemsstaterna och kommissionen, alltså institutionella aktörer. Män, som är en del av diagnosen och rollfördelningen, nämns inte ansvariga till lösningar på problemen. Förövare är endast en svag frame i kategorin ansvar för lösningar.

4.2 Efter #metoo

Tabell 1.2 Tabell över starka och svaga frames efter #metoo

	Problemet (Diagnos)	Roller Problem (Diagnos)	Lösningar (Prognos)	Ansvar lösningar (Prognos)
Starka frames	-Ojämn maktfördelning -Under- rapportering -Skillnad medlemsstater -Strukturellt problem -Nättrakasserier	-Förövare -Offer -Kvinnor och flickor -Män -Män och kvinnor	-Initiativ #metoo -Jämförbara uppgifter -Informations- kampanjer -Utbildning -Aktivt involvera män och pojkar -Bekämpa strukturer -Specifikt fokus vid Europaparlamentet	-Pojkar och män -Männen -Medlemsstater -Kommissionen -Förövarna -Europaparlamentet
Svaga frames	-Straffrihet	-Ingen anses ha orsakat problemet	-Uppmuntra kvinnor att anmäla	-Företag

4.2.1 Män som orsaksförklaringar och en del av lösningar

Det som kan utläsas från tabell 1.2 och som utgör ett intressant resultat är att diagnosen i större utsträckning följs upp av lösningar i prognosen jämfört med före #metoo. Exempel på det är en bristande kunskap kring våld mot kvinnor i samhället som följs upp av en lösning kring att i högre grad utbilda kring ämnet, men också mörkertalet som följs upp av att medlemsstaterna bör införa jämförbara uppgifter för att lättare se omfattningen av problemet. Dessutom är min tolkning att jämförbara uppgifter anses vara en del av att skapa en gemensam benämning inom EU av våld mot kvinnor, vilket kan underlätta det preventiva arbetet. Det kanske mest intressanta resultatet är att diagnosen kring den ojämna maktfördelningen och strukturer följs upp av prognosen att bekämpa strukturer genom att exempelvis aktivt involvera män i informationskampanjer och utbildning kring våld mot kvinnor. Det är en stor skillnad från resolutionerna före #metoo, som inte diskuterar lösningar till strukturella problem.

Efter #metoo benämns förövare i större utsträckning jämfört med perioden innan rörelsens framväxt, medan män hålls ansvariga även i resolutionerna efter #metoo. Min uppfattning är att det också i resolutionerna efter #metoo anses vara kvinnor som står inför dessa problem, medan männen är orsaksförklaringar. Förövare nämns utan att 'offer' nämns i samma kontext, detsamma gäller att män nämns utan kontexten kvinnor, vilket skiljer sig från resolutionerna före #metoo.

Ännu ett intressant resultat som jag har funnit kan läsas ur ansvariga till problemet där pojkar och män utgör en stark frame tillsammans med kommissionen och medlemsstaterna. Jämfört med resolutionerna före #metoo där endast en resolution uttryckte behovet av att aktivt involvera pojkar och män. Att även förövarna benämns som en del av ansvariga till lösning av problemet är ett resultat som skiljs från förgående tabell. Ännu en påpekan som bör göras är att Europaparlamentets arbete är en stark frame, både till lösningar och till vilka som hålls ansvariga att lösa problemen.

5. Analys

Min ambition med avsnittet är att framhäva en nyanserad komparativ diskussion kring det som framkommit i resultaten. Alla frames som trätt fram kommer dock inte kunna diskuteras, mitt fokus ligger vid att kommentera det som är intressant för forskningsfrågan och som visar en förändrad framställning. Första delen kommer behandla problem och lösningar, medan andra delen fokuserar vid roller och ansvariga, sedan tas institutionella aktörer upp medan sista delen reder ut vems problem våld mot kvinnor kan anses vara. Min förhoppning är att visa de skillnader som har skett mellan framställningen före och efter #metoo och därmed bidra med ett tillskott till forskningen.

5.1.1 Strukturellt problem- men vilka lösningar?

En framträdande likhet mellan resolutionerna före och efter #metoo är dess fokus vid att våld mot kvinnor är ett strukturellt problem i samhället som beror på den bristande jämställdheten mellan könen. Det resultatet går ihop med tidigare forskning som relaterar problemet med våld mot kvinnor och ojämlikhet till existensen av strukturer och manliga normer (Krizán et al., 2007; Meier, 2008; Verloo & Lombardo, 2007). Den ojämna maktfördelningen mellan män och kvinnor framhävs även vara en stark frame både före och efter #metoo. Det här går i sin tur emot ramen som Krizán et al. (2007) interpreterar, ”domestic violence with an accent on women as main victim group” (Krizán et al., 2007: 147), där det snarare ligger ett fokus vid att problem skapas på social nivå och inte strukturellt. Även om det genomgående i samtliga resolutioner anses vara ett strukturellt problem, är framställningen intressant före jämfört med efter #metoo. Nedan exemplifierar jag detta med ett citat från före #metoo följt av ett efter.

“whereas men’s violence against women is a structural and widespread problem throughout Europe and the world.” Paragraf J, (P7-TA(2009)0098).

“sekelgamla patriarkaliska strukturer ligger bakom det globala förtrycket av kvinnor och deras rättigheter samt vidmakthållandet av den bristande jämställdheten mellan könen” Paragraf U, (2018/2684(RSP)).

Först kan vi lägga märke till skillnaden i formulering där den främsta förändringen som går att urskönja är referensen till patriarkatet, som benämns i flertalet resolutioner efter men inte före

#metoo. Detta anser jag står i kontrast till massmedias framing av våld mot kvinnor, där Chagnons (2020) resultat visade att orsaksförklaringar ofta inte innehåller patriarkatet. Min studie tyder istället på att Europaparlamentet i större utsträckning benämner patriarkatet efter #metoo. Min tolkning är att #metoo har kastat ett ljussken på patriarkala strukturer och identifierat de som en del av orsaksförklaringar till våld mot kvinnor, vilket är anledningen till att det i högre grad benämns i resolutionerna efter men inte före #metoo. Att benämna patriarkatet i större utsträckning efter #metoo anser jag kan tyda på att manlig strukturell dominans har problematiserats på ett tydligare sätt, något som står i kontrast till Meiers (2008) studie, där det manliga privilegiet inte utmanades i stor grad och inte heller det strukturella problemet.

Som tidigare nämnt är en stark frame av lösningar till problemet att bekämpa ojämna maktstrukturer efter #metoo, medan det endast är en svag frame i resolutionerna före. Före #metoo är främst informationskampanjer och utbildning det som jag tolkar vara lösningen på problemet kring maktstrukturer.

”Europaparlamentet uppmanar EU att stödja inledandet av en internationell informationskampanj om förebyggande av våld mot kvinnor och flickor och könsrelaterat våld i syfte att ta ytterligare steg för att göra våra samhällen och länder säkra och till fullo respektera kvinnors och flickors mänskliga rättigheter i hela världen [...]” Paragraf 11, (2012/2922(RSP)).

Med utbildning som lösning till problemet, anser jag att en förståelse initieras kring att medvetenhet kan vara nyckeln till att stereotyper går att förändra, dock är min uppfattning att det inte står hur det ska uppnås rent konkret. Före #metoo stärker då Meiers (2008) argument, som även det uppmärksamade att det endast presenterades diffusa lösningar kring problemet. Efter #metoo står dock i kontrast till Meiers (2008) samt Lombardo och Meiers (2008) diskussion eftersom det framkommer att strukturer bör bekämpas som en del av lösningar. Det läggs också ett större fokus vid *vem* det är som bör engagera sig, vilket kommer diskuteras ytterligare i nästkommande kapitel. Exempel på när strukturer problematiseras finns i resolutionen från 2017:

“Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att alla män engagerar sig för förändring och för att få ett slut på alla former av trakasserier och sexuellt våld genom att bekämpa förhållanden och strukturer som, även passivt, möjliggör ett beteende som leder till detta, och att motverka

tjänstefel och olämpliga beteenden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att aktivt involvera män i kampanjer för ökad medvetenhet och förebyggande”. Paragraf 6, (2017/2897(RSP)).

Min uppfattning är dock att detta kan tolkas som en vag lösning på problemet, då det inte beskrivs hur medlemsstaterna ska engagera män rent konkret. Jag vill samtidigt hävda att en sådan formulering ändå är framsteg eftersom resolutionerna tydligt benämner att våld mot kvinnor kan ta slut enbart när strukturerna utmanas. I resolutionerna före har inga explicit uttryckta åtgärder mot just maktstrukturer gått att finna. Min tolkning är därmed att resolutionerna efter #metoo stöder resultaten av Verloo och Lombardo (2007), som framhävde att problemet ligger i den manliga normen och lösning i att bekämpa den. I relation till mitt resultat innebär det att strukturer är en del av problemet och en lösning till strukturer tycks vara att utmana dem.

Sammantaget av denna första delen är att jag tolkar det som att patriarkala strukturer i större utsträckning framhävs efter än före #metoo, där ett bredare fokus läggs på att strukturer bör bekämpas.

5.1.2 Utbildning som lösning- men för vem?

Den andra delen kommer diskutera vem som anses orsaka problemen. Resultatet av min studie pekar mot att utbildning och informationskampanjer är en viktig del i båda tidsperioderna. Likt Krizán et als. (2007) studie, där det bland annat framkommer att samhället har ignorerat problemet, och att utbildning är en av lösningarna, kommer jag till snarlika resultat. Det gäller dock främst före #metoo, där ett större fokus riktas vid att samhället i stort behöver utbildas.

“Europaparlamentet uppmanar EU att stödja inledandet av en internationell informationskampanj om förebyggande av våld mot kvinnor och flickor och könsrelaterat våld i syfte att ta ytterligare steg för att göra våra samhällen och länder säkra och till fullo respektera kvinnors och flickors mänskliga rättigheter i hela världen. Parlamentet anser att denna kampanj bör bygga på befintliga partnerskap mellan stater och andra relevanta aktörer, bland annat det civila samhället och kvinnoorganisationer.” Paragraf 11, (2012/2922(RSP)).

Som vi kan se ovan är det alltså ingen specifik aktör som utnämns. I somliga resolutioner före #metoo benämns dock att professionella, som arbetar med personer som har blivit utsatta samt unga bör bli utbildade inom våld mot kvinnor. Efter #metoo tolkar jag att fokuset flyttar till att män och pojkar är de som behöver utbildas och aktivt involveras. Min tolkning är att större

uppmärksamhet har lagts vid att män och pojkar ska utbildas tack vare #metoos upplysning om mäns våld mot kvinnor och därmed framväxten av en kollektiv definition kring det som ett socialt problem. Resultaten från denna studie kan därmed vara ett tydligt exempel på Blumers teori kring betydelsen av kollektiv definition av sociala problem (Blumer, 1971). I enighet med Blumers (1971) och Tierneys (1982) klassiska studier, visar jag i min uppsats vikten av uppmärksamhet till våld mot kvinnor som ett socialt problem som har skett tack vare #metoo. Min tolkning är att efter #metoo resolutionernas tydliga fokus på mäns ansvar kan förklaras med att #metoo har upplyst samhället om flertalet samhällsproblem, som i sin tur kan ha påverkat framställningen av problemet inom Europaparlamentets resolutioner. För att stärka argumentet kring en förändrad framställning kommer här två stycken citat efter #metoo:

“[...] Myndigheterna bör åta sig att driva utbildnings- och informationskampanjer som riktar sig till män och yngre generationer för att få män och pojkar att engagera sig och delta [...]”
Paragraf N, (2017/2897(RSP)).

“Europaparlamentet betonar att informationsåtgärder och informationskampanjer för att förebygga våld mot kvinnor och flickor även måste omfatta pojkar samt genomföras tidigt i utbildningen.” Paragraf 4, (2018/2055(INI)).

Tre av fyra resolutioner efter #metoo belyser män och pojkars engagemang som viktigt, medan endast en gör det före. Resolutionerna före #metoo visar därmed i enighet med Lombardo och Meiers (2008) studie att i kontrast till efter #metoo, tenderar män att inte nämnas i prognosen. I denna kontext vill jag även göra en koppling till Verloos och Lombardos (2007) tes om att framställningar av lösningar ser väldigt olika ut beroende på hur de formuleras. I min studie anser jag att det sker ett tydligt skifte i resolutionerna före och efter #metoo, där framställningen i lösningar efter #metoo specifikt belyser vilka som bör ta del av informationen. Enligt min uppfattning sätter de senare uttalanden ett tydligare fokus på mäns ansvar, vilket är en viktig milstolpe i forskningen eftersom det belyser problematiseringen av den implicita manliga normen (Abele et al., 2012; Buck et al., 1991). Tidigare har vi genom Miller et als. (1991) studie kunnat urskönja att spontana orsaksförklaringar till att elever ser den typiska professorn som en man anses vara kvinnor, vilket jag tolkar som att det är kvinnors ansvar att nå upp till den manliga normen (Abele et al., 2012; Buck et al., 1991). Nu är det dock så att mitt resultat aktivt flyttar fram mäns och förövarnas roll som ansvariga i lösningar vilket jag tror kan bidra till att

förövares beteende, som i många fall är män, kan identifieras som en viktig effekt som bör förklaras samtidigt som den manliga normen utmanas.

Sammanfattningsvis är min tolkning att #metoo har haft en påverkan på hur Europaparlamentet framställer vem som bör göra vad i resolutionerna efter. Män och pojkar benämns som en stark frame, vilket endast var en svag frame i resolutionerna före #metoo, vilket jag anser tyder på att den sociala rörelsen har haft en påverkan.

5.1.3 Institutionella aktörer

Både resolutionerna före och efter #metoo fokuserar vid institutionella aktörers ansvar, såsom Kommissionen och medlemsstaterna. Det sker dock ytterligare tillägg till förståelse av ansvaret efter #metoo. Tidigare nämnt är att arbetande vid Europaparlamentet startade hemsidan "metooep.com" för att framföra vittnesmål kring händelser inom institutionen. I resolutionerna efter #metoo är just en stark frame som förekommer att ett större ansvar bör läggas på rollen som Europaparlamentet har.

"Europaparlamentet uppmanar sin talman, presidiet och sin administration att fortsätta sitt arbete för att säkerställa att Europaparlamentet är en arbetsplats fri från trakasserier och sexism, och att, i linje med de önskemål som antogs i 2017 års resolution om bekämpande av sexuella trakasserier och övergrepp i EU, vidta följande åtgärder." Paragraf 16, (2019/2855(RSP)).

Det tycks möjligt att mina resultat beror på #metoo och dess påverkan, eftersom en stark frame efter är att Europaparlamentet är ansvariga i lösningar till problemet vilket inte uttrycks i resolutionerna före. Därmed tolkar jag det som att #metoo har haft en viss påverkan på arbetet inom parlamentet, vilket även går att urskönja i nedanstående citat:

"Europaparlamentet välkomnar initiativ som #MeToo-rörelsen, som syftar till att synliggöra sexuella trakasserier och våld mot kvinnor. Parlamentet stöder helhjärtat alla kvinnor och flickor som deltagit i kampanjen, även dem som har pekat ut sina förövare." Paragraf 3 (2017/2897(RSP)).

Enligt min uppfattning vittnar det om att problemet har uppmärksammats hos en så pass viktig aktör som Europaparlamentet vilket jag anser kan tyda på nödvändiga institutionella förändringar. Det kan även relateras till Mehrotras (1999) resultat kring att legitimering av ett problem också leder till lösningar. Därmed tror jag att Europaparlamentets legitimering av

problemet kring våld mot kvinnor som har uppmärksammats tack vare #metoo, har lett till att mer tydliga lösningar kan urskönjas i resolutionerna.

Det här kan relateras tillbaka till forskningen kring hashtag-aktivismens potential för påverkan, där Hebert (2018), Nenoff (2020) samt Gao et al. (2016) betonade att hashtag-aktivism kan ha en påverkan på samhället, och att #metoo har haft det på legala instanser exempelvis. Att aktivt upplysa vilket arbete Europaparlamentet bör göra på den egna institutionen, tycker jag, vittnar om en insikt kring att #metoo har inneburit att institutionella aktörer har reagerat och utfört egna aktioner kring vad som bör göras. Likt Aroustamians (2020) studie där en skillnad framträder i hur media har frammat sexuellt våld och trakasserier före och efter #metoo, kan min studie stärka det resultatet, eftersom mitt resultat visar skillnad i hur institutionella aktörer framställer våld mot kvinnor i sina resolutioner. Mina utfall bör dock tolkas med försiktighet och kan inte vara generaliserbara för hela Europaparlamentet, eftersom endast resolutionerna undersöks och inte själva policyarbetet som följde efter.

I denna delen anser jag att tydliga förändringar som #metoo har bidragit till går att finna genom att den sociala rörelsen exempelvis benämns i resolutionerna. Jag tolkar även att MeTooEP har haft en påverkan genom att det belyser Europaparlamentets egen roll på ett sätt som inte sker i resolutionerna före, vilket gör att jag drar slutsatsen att #metoo har belyst parlamentets egen roll i #metoo, vilket har lett till förändrad framställning.

5.1.4 Vems problem?

I samtliga resolutioner från före och efter #metoo anser jag att ett tydligt fokus är att det tycks vara kvinnors problem. Det är mer frekvent förekommande att benämna kvinnor än män i samtliga resolutioner när det kommer till att beskriva problemen. Ett exempel på det ges nedan:

"[...] Det drabbar kvinnor och flickor i alla delar av världen, oavsett faktorer såsom ålder, klass eller ekonomisk bakgrund, och skadar familjer och samhällen, medför omfattande ekonomiska och sociala kostnader och hämmar och underminerar den ekonomiska tillväxten och utvecklingen." Paragraf B, (2012/2922(RSP)).

Även om mäns våld framhävs i sju av åtta resolutioner, nämns alltså kvinnor på liknande vis som i citatet ovan i samtliga resolutioner. Att relatera det till att vara kvinnors problem tror jag

kan skapa mentala kategoriseringar som nämnts i tidigare forskning (Abele et al., 2012; Buck et al., 1991) kring att det är kvinnors problem snarare än män som orsakar problemen, vilket jag återigen tror kan göra att män ses som den implicita normen. Att benämna kvinnor ensamt kan kopplas till Krizán et al. (2007) studie där en av de starkaste framsen var “Domestic violence with an accent on women as main victim group” (Krizán et al., 2007: 145). Kvinnor är då de främsta ’offren’ tillsammans med barn där en stark lösning till problemet anses vara skydd till ’offren’ bland annat (Krizán et al., 2007).

”Våld mot kvinnor och flickor är ett av de allvarligaste globala och strukturella människorättsbrotten. Det omfattar offer och förövare i alla åldrar och från alla utbildningsnivåer, inkomstkikt och samhällsklasser och är både en konsekvens av och ett skäl till den bristande jämställdheten mellan könen.” Paragraf A, (2012/2922(RSP)).

Ovan ser vi exempel från en resolution före #metoo, medan det nedan kommer exemplifieras ett citat från en resolution efter #metoo.

”[...] Myndigheterna bör åta sig att driva utbildnings- och informationskampanjer som riktar sig till män och yngre generationer för att få män och pojkar att engagera sig och delta, så att alla typer av könsrelaterat våld gradvis förhindras och utplånas, och kvinnors egenmakt främjas.” Paragraf N, (2017/2897(RSP)).

Vi har genom tidigare forskning gått igenom att framställningar kring ett problem är avgörande för hur samhället agerar gentemot problemet (Entman, 1993), att inte benämna män eller förövare i lika stor utsträckning som ansvariga till problemen, tror jag kan skifta ett fokus till att ’offer’ behöver skydd snarare än att förövare behöver ta ansvar. Att inte utmana en grupps beteende, kan leda till att makt bibehålls (Miller et al., 1991) vilket jag vill hävda även i min studie. Att män i resolutionerna före #metoo inte är en del av lösningen anser jag förstärker att män automatiskt framställs som en del av normen (Abele et al., 2012), medan det efter innebär att män som norm utmanas och problematiseras. Det är ett viktigt tillskott, även om det fortsatt tycks vara kvinnors problem, att män i större utsträckning efter #metoo är en del i både prognos och diagnos, eftersom jag tolkar att det utmanar ojämlika maktstrukturer.

I detta sista avsnittet framkommer det att det fortfarande i samtliga resolutioner tycks vara kvinnors problem med våld mot kvinnor vilket jag baserar på att kvinnor i större utsträckning

benämns än män. Det är ett fokus på 'offren' och att skydda dessa snarare än att förövarna skatta ansvar även om förändring har skett i framställning efter #metoo.

5. Slutsats

Syftet med uppsatsen har varit att undersöka huruvida det har skett en förändring av hur Europaparlamentet framställer våld mot kvinnor före och efter #metoo. Detta har gjorts genom att jag har etablerat ett analyschema och tagit hjälp av det teoretiska ramverket framing. Framing har hjälpt mig ta fram och synliggöra explicita och implicita budskap från resolutionerna. Tillsammans med tidigare forskning som har berört ämnen som hashtag-aktivism, normteori, samt lyft fram olika perspektiv av framing har det framkommit att det har skett en viss förändring i Europaparlamentets resolutioner. Dels genom att resolutionerna efter i större utsträckning adresserar vem det är som orsakar problemen vilket inte görs lika mycket före, men också genom att strukturella problem i högre grad får förslag på lösningar efter #metoo.

#Metoo har som tidigare nämnt belyst sociala problem som funnits under lång tid, där forskning har visat att en viss förändring exempelvis har skett i media före och efter #metoo (Aroustamian, 2020). Tidigare forskning som fokuserat vid framing inom EU har undersökt exempelvis jämställdhet (Lombardo & Meier, 2007; Meier, 2008; Verloo & Lombardo, 2007), min uppsats har istället syftat till att uppmärksamma ett område som det inte har forskats mycket kring, nämligen huruvida Europaparlamentets framställning av våld mot kvinnor har förändrats på grund av #metoo. Att undersöka institutionella aktörer anser jag är viktigt, eftersom det bevisar huruvida folkets röster kring ett socialt problem också uppmärksammas inom institutioners dokument.

I min undersökning är en stark förekommande orsak till problemet just ojämna maktstrukturer, som behandlas både före och efter #metoo. Skillnaden är dock att resolutionerna efter #metoo tenderar att adressera mäns och pojkars ansvar i högre grad, men även att en del av lösningarna anses vara att utmana existerande maktstrukturer. Att män tenderar att vara en del av diagnosen men inte prognosen har tidigare nämnts i flertalet studier (Lombardo & Meier, 2008; Meier, 2008), därmed anser jag att det är ett viktigt tillskott till forskningen att män och pojkars ansvar i högre grad framställs i Europaparlamentets resolutioner efter #metoo. Det vittnar om en viss påverkan som #metoo har haft, eftersom det förekommer i mindre grad före. Att Europaparlamentet dessutom framhäver den egna institutionens ansvar i resolutionerna efter,

anser jag visar tendenser kring att #metoo, men också att 'MeTooEP' inom parlamentet har bidragit till en medvetenhet kring våld mot kvinnor som tas i beaktning i resolutionerna. Därmed är slutsatsen av min studie att Europaparlamentet har förändrat sin framställning av våld mot kvinnor efter #metoo på olika sätt som diskuterats i studien.

Begränsningar som jag anser finns med studien är att fler analysenheter hade behövt omfattas för att ge ett mer generaliserbart svar på frågeställningen. Dessutom är en annan begränsning att studien endast fokuserar vid resolutioner från Europaparlamentet. För att kunna generalisera Europaparlamentets arbete i stort, hade exempelvis intervjuer med parlamentariker kunnat genomföras samt ett större spann av måldokument undersökas. Det är ett förslag jag ger till framtida forskning för att skapa ännu djupare diskussion kring framställning hos en av EUs nyckelaktörer.

Referenslista

Abele E. Andrea., Bruckmüller, Susanne., & Hegarty, Peter. (2012) "Framing gender differences: linguistic normativity affects perceptions of power and gender stereotypes". *European journal of social psychology*, vol.42(2), s. 210-218. Doi: 10.1002/ejsp.858

Alyssa_Milano. (15 oktober, 2017) If you've been sexually harassed or assaulted write 'metoo' as a reply to this tweet (Twitter post). Hämtad från https://twitter.com/alyssa_milano/status/919659438700670976

Aroustamian, Camille. (2020) "Time's up: Recognising sexual violence as a public policy issue: a qualitative content analysis of sexual violence cases and the media". *Aggressive and violent behaviour*, vol.50, s. 1-15, Doi: 10.1016/j.avb.2019.101341

Bergström, G. & Boréus, K. (2015). *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. 3 uppl. Lund:Studentlitteratur.

Blumer, Herbert. (1971) "Social problems as collective behavior". *Social problems*, vol. 18(3), s. 298-306. Doi: 10.2307/799797

Buck L. Michelle ., Miller, T. Dale., & Taylor, Brian. (1991) "Gender gaps: who needs to be explained". *Journal of personality and social psychology*, vol. 61(1), s. 5-12. Doi: 10.1037/0022-3514.61.1.5

Carll, Elizabeth K. (2003) "News portrayal of violence and women". *American behavioral scientist*, vol. 46(12), s. 1601-1610. Doi: 10.1177/0002764203254616

Chagnon, Nicholas. (2020) "It's a problem of culture (for them): Orientalist framing in news on violence against women". *Race and Justice*, vol. 10(4), s. 480-500. Doi: 10.1177/2153368718768374

Dartnall, Elizabeth., & Jewkes, Rachel. (2013) "Sexual violence against women: The scope of the problem". *Best practice & research. Clinical obstetrics & gynaecology*, vol. 27(1), s. 3-13. Doi: 10.1016/j.bpobgyn.2012.08.002

Daviter, Falk. (2007) "Policy framing in the European Union". *Journal of European public policy*, vol. 14(4), s. 654-666. Doi: 10.1080/13501760701314474

Devex, (2018). *What #metoo has meant around the world*. Tillgänglig:
<https://www.devex.com/news/what-metoo-has-meant-around-the-world-93871>

Diani, Mario. (2000) "Social movement networks virtual and real". *Information, communication & society*, vol. 3(3). Doi: 10.1080/13691180051033333

Entman, M. Robert. (1993) "Framing: Toward clarification of a fractured paradigm." *Journal of communication*, vol 43(4), s. 51-58.

Esaiasson, Peter., Gilljam, Mikael., Oscarsson, Henrik., & Wängnerud, Lena. (2012) *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 4 uppl. Stockholm: Norstedts juridik.

Europaparlamentet (2011). *Europaparlamentets resolution av den 5 april 2011 om prioriteringar och utkast till en ny ram för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor*. (2010/2209(INI)). Hämtad 28/11 2020 från: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52011IP0127>

Europaparlamentet (2013). *Europaparlamentets resolution av den 6 februari 2013 om 57:e sessionen i FN:s kvinnokommission (CSW): Förebyggande och avskaffande av alla former av våld mot kvinnor och flickor*. (2012/2922(RSP)). Hämtad 29/11 2020 från: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-7-2013-0045_SV.html

Europaparlamentet (2014). *Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 med rekommendationer till kommissionen om bekämpning av våld mot kvinnor*. (2013/2004(INL)).

Hämtad 29/11 2020 från: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52014IP0126>

Europaparlamentet (2017). *Europaparlamentets resolution av den 26 oktober 2017 om bekämpandet av sexuella trakasserier och övergrepp i EU.* (2017/2897(RSP)). Hämtad 30/11 2020 från: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2017-0417_SV.html

Europaparlamentet (2018). *Europaparlamentets resolution av den 11 september 2018 om åtgärder för att förebygga och bekämpa mobbning och sexuella trakasserier på arbetsplatsen, i det offentliga rummet och i politiken i EU.* (2018/2055(INI)). Hämtad 30/11 2020 från: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2018-0331_SV.html

Europaparlamentet (2019a). *Europaparlamentets resolution av den 13 februari 2019 om bakslag för kvinnors rättigheter och jämställdhet i EU.* (2018/2684(RSP)). Hämtad 30/11 2020 från: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0111_SV.html

Europaparlamentet (2019b). *Europaparlamentets resolution av den 28 november 2019 om EU:s anslutning till Istanbulkonventionen och andra åtgärder för att bekämpa könsrelaterat våld.* (2019/2855(RSP)). Hämtad 30/11 2020 från: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0080_SV.html

European parliament (2009). *European parliament resolution of 26 November 2009 on the elimination of violence against women.* P7_TA(2009)0098. Hämtad 28/11 2020 från: https://ec.europa.eu/anti-trafficking/sites/antitrafficking/files/european_parliament_resolution_of_26_november_2009_on_the_elimination_of_violence_against_women_1.pdf

Europaparlamentet (2020). *Så fungerar plenarsammanträdet.* Hämtad 22/12 2020 från: <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/sv/organisation-and-rules/how-plenary-works>

Europarådet (2011). *Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet*, 11 maj 2011. Hämtad 28/12 2020 från:

<https://rm.coe.int/1680462544>

Eyerman, Ron (2009) "Att framföra opposition, eller hur sociala rörelser (be)rör." i A. Jamison & Å. Wettergren (Red.) *Sociala rörelser* (s. 65-85) Lund: Studentlitteratur.

Gao, Shuyang., Liu, Wenlin., & Wang, Rong. (2016) "Hashtags and information virality in networked social movement". *Online information review*, vol.40(7), s. 850-866. Doi: 10.1108/OIR-12-2015-0378

Gillespie Kirkland, Lane., Richards, Tara N., Givens, Eugena M., & Dwayne Smith, M. (2013) "Framing deadly domestic violence: why the media's spin matters in newspaper coverage of femicide". *Violence against women*, vol. 19(2), s. 222-245. Doi: 10.1177/1077801213476457

Hebert, L. Camille. (2018) "Is "MeToo" only a social movement or a legal movement too?". *Employee rights and employment policy journal*, vol. 22(2), s. 321-336.

Keller, Jessalynn., Mendes, Kaitlynn., & Ringrose, Jessica. (2018) "#Metoo and the promise and pitfalls of challenging rape culture through digital feminist activism". *The European journal of women's studies*, vol.25(2), s. 236-246.

Koerber, Amy., Pitchford, Bethany., Starkey Jesse C., & Sternadori, Miglena. (2019) "#MeToo goes global: media framing of silence breakers in four national settings". *Journal of communication inquiry*, vol 43(4), s. 437-461.

Krizán, Andrea., Bustelo, Maria., Hadjiyanni, Andromachi., & Kamoutsi, Fray (2007) "Domestic violence: a public matter." i Verloos (Red.) *Multiple meanings of gender equality* (s. 141-187) Budapest: Central European University press.

Lombardo, Emanuela., & Meier, Petra. (2008) ”Framing gender equality in the European Union political discourse”. *Social politics*, vol.15(1), s. 101-129. Doi: 10.1093/sp/jxn001

Mehrotra, Meeta. (1999) ”The social construction of wife abuse: experiences of Asian Indian women in the United states”. *Violence against women*, vol.5(6), s. 619-640. Doi: 10.1177/10778019922181400

Meier, Petra. (2008) ”Critical frame analysis of EU gender equality policies: new perspectives on the substantive representation of women”. *Representation*, vol.44(2), s. 155-167. Doi: 10.1080/00344890802079656

Me too. (2019). *Impact report 2019*. Hämtad 15/12 2020 från: https://metoomvmt.org/wp-content/uploads/2020/01/2019-12-09_MeToo_ImpactReport_VIEW_4.pdf

MeTooEP, (2020). *Who we are*. Tillgänglig: <https://metooep.com/who-we-are/>

Meyers, Marian. (1994) ”News of battering”. *Journal of communication*, vol. 44(2), s. 47-63. Doi: 10.1111/j.1460-2466.1994.tb00676.x

Nationalencyklopedin (NE). (2020). *Europaparlamentet*. Hämtad 31/12 från: <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/europaparlamentet>

Nationalencyklopedin (NE). (2020). *Me too-rörelsen*. Hämtad 30/12 från: <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/me-too-rörelsen>

Nationalencyklopedin (NE). (2020). *Resolution*. Hämtad 22/12 från: <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/resolution>

Nationellt centrum för kvinnofrid. (2020). *Istanbulkonventionen*. Hämtad 30/12 från: <https://www.nck.uu.se/kunskapsbanken/amnesguider/mans-vald-mot-kvinnor-ett-globalt-perspektiv/istanbulkonventionen/>

Nenoff, Ann. (2020) “#Metoo: a look at the influence and limits of “hashtag activism” to effectuate legal change”. *University of Illinois law review*, vol. 2020(4), s. 1327-1360.

Pennington, Rosemary. (2018) ”Making space in social media: #MuslimWomensDay in Twitter”. *The journal of communication inquiry*, vol.42(3), s. 199-217.

Taylor, Rae. (2009) ”Slain and slandered”. *Homicide studies*, vol. 13(1), s. 21-49. Doi: 10.1177/1088767908326679

Tierney, J. Kathleen. (1982) ”The battered women movement and the creation of the wife beating problem”. *Social problems*, vol.29(3), s. 207-220.

United Nations (1995). *Bejing declaration and platform for action*, 15 september 1995.

Hämtad 28/12 från:

https://www.un.org/en/events/pastevents/pdfs/Beijing_Declaration_and_Platform_for_Action.pdf

Van Laer, Jeroen., & Van Aelst, Peter. (2010) ”Internet and social movement action repertoires: opportunities and limitations.”. *Information, communication & society*, vol.13(8), s. 1146-1171. Doi: 10.1080/13691181003628307

Verloo, Micke., & Lombardo, Emanuela. (2007) ”Contested gender equality and policy variety in Europé: Introducing critical frame analysis approach.” i Verloos (Red.) *Multiple meanings of gender equality* (s. 21-51) Budapest: Central European University press

